

Caracterizarea personajului Alta Centa din opera Act venetian scrisa de Camil Petrescu-a doua parte

Intalnirea cu Pietro Gralla, "barbatul cel mai inteligent din aceasta republica", i-a schimbat Altei complet destinul. "Acum patru ani, nu eram decat o actrita frivola, zapacita de glorie", se confeseaza eroina, dar "de cand am renuntat la teatru nu caut decat sa ma instruiesc". Devotiunea Altei pentru barbatul ales este totala.

(Re)vederea lui Cellino in palatul lor o bulverseaza. La plecarea lui, eroina "a ramas singura, palida, cu o privire halucinata". De aici inainte textul dramatic va folosi des epitetul "halucinata", ca o pecete ineluctabila a comportamentului eroinei. Iar reintalnirea cu el ii provoaca Altei o intoarcere in trecut, precedata de un gest cu conotatii simbolice: eroina scoate un inel de pe deget, il saruta si in arunca in mare, pentru ca "i s-a implinit sorocul".

(Dupa Ivan Evseev, inelul este si "un semn al supunerii si sclaviei", al legaturilor de tot felul). Reinvierea trecutului ei de fecioara sedusa este dureroasa. Il respinge la inceput pe seducatorul necredincios, il numeste ani-mal, dar, cand amoretul vrea sa plece, reactioneaza imprezibil. Arunca cheia de la chiosc prin lucarna, ii arunca apoi si pumnalul. Ii cere sa moara pentru o clipa de iubire, il batjocoreste, il palmuieste, dar cand Cellino face un gest hotarat de abandonare, Alta are reactii imprezibile, aproape ii cade in genunchi, il copleseste cu dragostea ei: "Nu stii cum te asteptam...! Niciodata nu m-am vindecat de tine. (...) Tu esti, Cellino, intaia si ultima mea dragoste".

Momentul-cheie, justificator al atitudinii si reactiilor de mai tarziu ale Altei, este iminenta sosire a lui Pietro. Atunci, Cellino, paralizat de groaza, o acuza de minciuna, iar Alta "(tresare injunghiata, ii ia calma si aiurita mainile): N-am mintit. (Cu privirea naucita): Te voi scapa!" Promisiunea facuta sigisbeului pregateste si justifica actul eroinei de mai tarziu. Loialitatea, deprinsa din comportamentul ireprosabil al sotului sau, loveste ca un bumerang. Dragostea Altei pentru Pietro trece dincolo de moarte ("sufletul meu e al tau pentru totdeauna, pentru toate vietile care vor mai veni"), dar gestul se cere facut. Dupa ce loveste pe barbatul care-i arata pieptul dezgolit "cu un dezgust nemarginit", Alta, "cu fata descompusa ca o masca", ii arata cicisbeului "ce sacrificiu [s.n.] a facut".